

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115223831
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5115223831.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu A.. Z. J., nar. X. X. XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX Ž., zastúpený: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s. r. o., so sídlom Národná 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 848 654 proti žalovanému A.. Z. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o. so sídlom ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, za účasti intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného: Generali Poist'ovňa, a. s. so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, o náhradu škody vo výške 19.429,27 € takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný a intervenient m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Žilina doručená dňa 4. 8. 2015 a postúpená Okresnému súdu Čadca dňa 7. 12. 2015, sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata sumy 19.429,27 €. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 20. 2. 2012 mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 7C/154/2003 zo dňa 16. 1. 2012, ktorým ho súd zaviazal zaplatiť sumu 12.056,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 15. 12. 2004 do zaplata, a to z dôvodu, že súd vychádzal pri určení sumy 12.056,- € výlučne z jedného jediného dôkazného prostriedku - znaleckého posudku žalovaného číslo 2/2011 zo dňa 11. 3. 2011. Dňa 6. 8. 2012 bol žalobcovi doručený rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 5Co 152/2012 zo dňa 30. 7. 2012, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Na základe tohto rozsudku žalobca vyplatil sumu 12.056,- € spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 15. 12. 2004 do 6. 8. 2012, čo spolu predstavuje sumu 19.429,27 € (istina 12.056,- € + úrok 7.373,27 €). Žalobca zistil, že sú tu nové skutočnosti a nové dôkazy preukazujúce viaceré vady predmetného posudku, v dôsledku ktorých mu bola spôsobená škoda titulom právoplatného rozhodnutia súdu vychádzajúceho výlučne zo znaleckého posudku žalovaného. Žalobca sa obrátil o názor na predmetný posudok na odbornú organizáciu Ústav súdneho inžinierstva Žilina, kde mu pri osobnej konzultácii bolo uvedené, že posudok žalovaného trpí viacerými vadami a nedostatkami po obsahovej stránke. Pri vypracovaní posudku neboli dôsledne dodržané všetky zákonné predpisy a metodické pokyny zaväzujúce znalcov pri výkone znaleckej činnosti, boli použité nesprávne postupy, pričom skutočná hodnota vykonaných stavebných prác a dodaných materiálov by mala byť podstatne nižšia, ktorej presná výška môže byť určená až po vypracovaní podrobného znaleckého posudku z Ústavu súdneho inžinierstva. Predmetný posudok žalobca konzultoval opätovne R. A.. H. F., súdnym znalcom z odboru stavebníctvo, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie k posudku žalovaného číslo 2/2011 vrátane posúdenia použitých postupov a správneho vyčíslenia hodnoty vykonaných stavebných prác a dodaného stavebného materiálu. Z odborného vyjadrenia číslo 4/2015 zo dňa 27. 7. 2015 žalobca s

hrôzou zistil, že žalovaný v posudku číslo 2/2011 použil nesprávne postupy, pričom výsledná hodnota stavebných prác a dodaného materiálu mala byť o 14.284,12 € nižšia. Žalovaný porušil svoje povinnosti postupovať pri výkone znaleckej činnosti v súlade so zákonmi a inými záväznými právnymi predpismi upravujúcimi postup znalcov.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24. 5. 2016 k podanej žalobe navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Obdo 11/2008 zo dňa 28. 1. 2010, ustanovenie § 125, § 127 v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky R 33/1995 - sp. zn. Cdon 24/1994, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 16/2012 zo dňa 12. 11. 2012. Vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že má za to, že skutočnosti prezentované žalobcom (ako aj odôvodnenie rozsudku) mu museli byť známe už v čase doručenia rozsudku. Žalobca bol v súdnom konaní, z ktorého si uplatnil voči žalovanému náhradu škody, právne zastúpený. Predmetné konanie prebiehalo na okresnom i krajskom súde a žalobca mal možnosť uplatniť si všetky dostupné právne prostriedky. Mal možnosť navrhnúť i revíziu znalecký posudok. Mohol navrhnúť, aby tento zadovážil súd, prípadne ho mohol zadovážiť sám ako listinný dôkaz. Žalobca mohol uplatňovať všetky námietky proti znaleckému posudku v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 a Krajskom súde Žilina pod sp. zn. 5Co 152/2012. Absolútne irelevantným je skutočnosť, že až po právoplatnom skončení konania žalobca navštívil iného znalca, prípadne znalecký ústav, mohol tak urobiť už v priebehu konania a znalecký posudok rozporovať. Žalovaný má za to, že ako znalec postupoval dôsledne so zákonom, znalecký posudok vykonal riadne a v súlade so všeobecnými záväznými predpismi a znaleckými vyhláškami.

3. Podaním zo dňa 25. 5. 2016 žalovaný uviedol, že žaloba žalobcu má de facto záujem negovať a rušiť právny stav, ktorý bol založený právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu v Žiline a Krajského súdu v Žiline ako nezávislých a nestranných súdov, ktoré rozhodnutia sú doposiaľ právoplatné a vykonateľné, pričom na podklade týchto rozhodnutí vznikla žalobcovi právna povinnosť plniť. Právny stav založený týmito rozhodnutiami je stavom právnej istoty. Je neakceptovateľné, aby žalobca sa zbavil svojej povinnosti plniť (prípadne túto si hojil) tak, že si uplatní nárok voči osobe, ktorá v konaní vystupovala ako znalec. Znalecký posudok je iba jedným z dôkazov v konaní. Právny stav daný rozhodnutím Okresného súdu Žilina a Krajského súdu Žilina je stavom právnej istoty, a preto ho žalobca musí akceptovať.

4. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného vyjadrením zo dňa 22. 10. 2018 navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom nároku, ktorý žalobca uplatňuje ako škodu. Podľa ustálenej praxe slovenských súdov príčinná súvislosť (kauzálny nexus) ako neoddeliteľná podmienka vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musí byť priama, nesmie sa reťaziť ani odvodzovať. Poukázal na to, že nie na základe vykonania znaleckého úkonu žalobca uhradil sumu, ktorú označuje za škodu, ale až na podklade rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré sa nestotožnili s jeho argumentáciou. Tieto úkony však nesúvisia s konaním žalovaného. Pokiaľ žalobca so závermi žalovaného vyjadrenými v znaleckom posudku číslo 2/2011 zo dňa 11. 3. 2011 nesúhlasil, mal možnosť využiť procesné prostriedky na jeho rozporovanie a preukázanie opaku. Ak sa žalobca rozhodol tieto svoje práva nevyužiť, nie je to možné vykladať na ťarchu žalovaného a presúvať zodpovednosť za vlastné rozhodnutia na žalovaného. Odborné vyjadrenie č. 4/2015 je odborným úkonom nižšieho stupňa ako znalecký posudok a nie je možné ho s ním zrovnávať, navyše nie je ani opatrený doložkou v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Intervent vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalovaný vypracoval sporný znalecký posudok číslo 2/2011 dňa 11. 3. 2011. Žaloba bola súdu doručená až dňa 4. 8. 2015, t. j. viac ako 3 roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda mala vzniknúť. Žalobcom uplatnený nárok je premlčaný aj v subjektívnej premlčacej lehote. Žalobca nepochybne musel v deň úhrady v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 7. 2012, sp. zn. 5Co 152/2012 vedieť o škode (úhrada v zmysle rozsudku), ako aj o škodcovi (osoba znalca bola žalobcovi známa počas celého konania). Uviedol, že žalobca bezpečne nepreukázal vznik a existenciu žalobou uplatneného nároku, najmä príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a tvrdeným nárokom žalovaného, čím neuniesol svoje dôkazné bremeno v predmetnom konaní. Navyše žalobou uplatňovaný nárok by bolo potrebné považovať za premlčaný.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 9. 3. 2021 poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25Cdo 883/2006 zo dňa 30. 7. 2008. Uviedol, že je absurdné, ak v prípade dojednanej zmluvy o dielo platia medzi účastníkmi vzájomne dohodnuté ceny a v prípade, že z dôvodu omeškania zhotoviteľa objednávateľ odstúpi od zmluvy a má platiť ceny o 20 % vyššie vrátane nejakých fiktívnych rabatov

alebo prirážok. Takýto postup je v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj so základnou zásadou spravodlivosti občianskeho súdneho konania. Poukázal na to, že Okresný súd Žilina pri vydaní rozsudku vychádzal výlučne z dôkazného prostriedku - znaleckého posudku číslo 2/2011 zo dňa 11. 3. 2011 a výpovede žalovaného ako znalca na pojednávaní dňa 12. 12. 2011. Žalovaný na pojednávaní dňa 12. 12. 2011 však už nebol oprávnený vypovedať ako znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác, nakoľko dňa 11. 8. 2011 bol zo zoznamu znalcov pre tento odbor vyčiarknutý. Túto skutočnosť žalovaný zrejme úmyselne pred súdom na pojednávaní dňa 12. 12. 2011 pred svojim výsluchom zatajil. Preto na takýto dôkaz nie je možné prihliadať. Žalobca podal voči znaleckému posudku viaceré výhrady a pripomienky. K týmto sa žalovaný z dôvodu jeho vyčiarknutia zo zoznamu znalcov dňa 11. 8. 2011 nemohol zákonným spôsobom vysporiadať a vyjadriť. Zásadné vady posudku žalovaného spočívajú v tom, že žalovaný neurčil, podľa akého cenového predpisu v znaleckom posudku postupoval, nedefinoval, aké indexy nárastu cien stavebných prác a materiálov použil. Stanovil výšku obstarávacej prirážky subjektívne, pričom nepoužil objektívne obstarávacie prirážky podľa platných cenových správ. Neoprávnene započítal kompletizačnú prirážku a množstevnú zľavu. Vynechal ocenenie prác - elektromontážne práce a bleskozvod. Započítal duplicitne daň z pridanej hodnoty. Rozdiel z hodnoty z titulu systémových chýb posudku žalovaného predstavuje sumu 13.045,76 €. Napriek týmto vadám súd pri svojom rozhodnutí vychádzal jedine a výlučne z tohto vadného posudku a ďalšie dôkazné návrhy ako napríklad návrh na kontrolné dokazovanie zamietol, nakoľko znalecký posudok žalovaného považoval za správny. Žalovaný sa vyjadroval aj písomne, a to dňa 10. 11. 2011, avšak už nebol znalec v odbore, a teda nebol oprávnený podať písomné vyjadrenie ako znalec, čím opätovne úmyselne súd zavádzal. Žalovaný porušil svoju povinnosť pravdivo informovať súd o tom, že už nie je znalec. Pokiaľ by už žalovaný ako znalec nevystupoval, súd by nemohol rozhodnúť na základe jediného dôkazu, a to znaleckého posudku, vyjadrenia „znalca“ a výsluchu „znalca“ na pojednávaní dňa 12. 12. 2011. Žalovaný mohol vyjadriť aspoň určitú (zdravú) mieru opatrnosti vo svojich tvrdeniach, výrokoch a záveroch. Naopak trval na svojich záveroch, ako by boli nespochybniteľné a jediné možné ako správne a svojou suverenitou presvedčil súd, že iná možnosť ako jeho záver neexistuje. Týmto svojimi úkonmi žalovaný zavinil spôsobenie a vznik škody. Žalovaný mal možnosť pri písomnom vyjadrení dňa 10. 11. 2011 a svojom výsluchu dňa 12. 12. 2011 riadne súd oboznámiť, že zo zoznamu znalcov bol vyčiarknutý, teda dvakrát porušil povinnosť informovať súd pravdivo a v súlade so skutočným stavom. Dôvody, pre ktoré bol zo zoznamu znalcov vymazaný, súd neskúmal, nakoľko táto skutočnosť mu bola zo strany žalovaného zatajená a tieto dôvody tiež mohli mať vplyv na správnosť znaleckého posudku. Všetky tieto skutočnosti sú preukázané znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity číslo 51/2016, zo záverov ktorého vyplýva, že hodnota stavebných prác a dodávok stavebných materiálov v spojení s realizáciou rekonštrukcie rodinného domu číslo súpisné 682 na parcele CKN číslo XXXX/XX, katastrálne územie L. je 154.461,- €. Žalovaný vo svojom posudku číslo 2/2011 nesprávne, chybné, vadne a zavádzajúco určil hodnotu stavebných prác a materiálov vo výške 175.896,79 €. Rozdiel predstavuje sumu 21.435,79 €. Súd teda nemal žalobcu zaviazal zaplatiť sumu 12.056,- €, ale zhotoviteľ diela mal žalobcovi vrátiť sumu 6.232,37 €. I z odborného stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity Žilina číslo 199/2018 vyplýva, že znalecký posudok žalovaného vykazuje viaceré metodické vady popísané v bodoch 1 až 7 na strane 4 odborného stanoviska a popísané v bode 1.2 písm. a/ až g/. Napríklad len z dôvodu nesprávne použitého kurzu SKK/EUR vznikol rozdiel v neprospech žalobcu vo výške 2.373,42 €. Odborné stanovisko číslo 199/2018 sa nezaobera kontrolou rozsahu vykonaných stavebných prác, teda rozsah je identický ako ten, ktorý oceňoval žalovaný. Podľa odborného stanoviska číslo 199/2018 žalovaný nepopísal, prečo použil práve ten konkrétny oceňovací program, čo použité koeficienty znamenajú, ako ich vypočítal, z akých údajov vychádzal, a teda táto časť posudku je nepreskúmateľná. Z dôvodu použitých nejasných koeficientov nie je jasný ani celkový výsledok. Nezistil, podľa akého cenového predpisu bola uzatvorená cena o dielo, pričom mal zistiť termín rozhodujúci pre použitie cenového predpisu. Neidentifikoval, či stavebné práce podliehali cenovej regulácii. Nezistil, či na cenu stavebných prác bola uzatvorená zmluva o dielo. Nezistil, či vykonanie stavebných prác si vyžadovalo stavebné povolenie alebo ohlásenie. Neurčil, či stavebné práce boli uhradené a akým spôsobom. Odvoláva sa na stavebný denník, ktorý však nie je súčasťou posudku, a preto je posudok nepreskúmateľný. K posudzovaným obdobiam priradil redukčné koeficienty, pričom nevysvetlil postup, ako použité indexy stanovil. Subjektívne stanovil výšku obstarávacích prirážok, nepoužil objektívne obstarávacie prirážky, čo viedlo k nesprávnej hodnote stavebných prác. Neoprávnene započítal kompletizačnú prirážku a množstevnú zľavu. Neoprávnene započítal duplicitne daň z pridanej hodnoty. V rozpočte stavebných prác pri prepočte meny z SK do meny EUR použil nesprávne kurzy platné v deň vystavenia faktúr, čím v rozpočte stavebných prác vznikli nepresné hodnoty, ktoré sa rôznymi ďalšími použitými prirážkami a pripočítavaním DPH ešte

znásobili. Žalovaný vypracoval zlý znalecký posudok a na súde vypovedal ako znalec v čase, keď už bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov. Jeho jediným cieľom a úmyslom bolo zabezpečiť v spore 7C/154/2003 na Okresnom súde Žilina tam vystupujúcemu žalobcovi úspech za každú cenu, čím bola tam vystupujúcemu žalovanému spôsobená škoda v oveľa väčšom rozsahu, ako je žalovaná suma. Poisťovňa, v ktorej bol žalovaný ako znalec poistený, za takýto postup žalovaného nezodpovedá. Súd vo svojom rozhodnutí sa spoľahol na informáciu znalca (posudok, písomné, ústne, osobné vyjadrenia) a nesprávne informácie boli hlavnou a rozhodujúcou príčinou, ktorá zásadne ovplyvnila vôľu sudcu, a tým jeho rozhodnutie a škodu spôsobenú tretej strane, čím je určená kauzálna súvislosť medzi nesprávnou znaleckou informáciou (posudkom) a vznikom škody. Škoda je pričítateľná znalcovi, pretože jeho správanie bolo (a je) podľa objektívnych kritérií spôsobilé privolať škodlivé účinky, následky. Znalecký posudok je dôležitou, podstatnou a značnou (hoci nie jedinou) príčinou vzniku majetkovej ujmy, čím je daný kauzálny vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti na strane znalca a vznikom škody na strane poškodeného.

6. Žalovaný v podaní doručenom súdu 30. 3. 2021 opätovne poukázal na to, že žalobca bol v pôvodnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina, sp. zn. 7C/154/2003 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5Co/152/2012 právne zastúpený. Žalobca, ak rozporoval znalecký posudok vykonaný žalovaným, mal možnosť si dať vyhotoviť súkromný znalecký posudok alebo žiadať o vypracovanie kontrolného posudku. Nič mu nebránilo v pôvodnom konaní 7C/154/2003 využiť svoje procesné oprávnenie ako žalovaného a navrhnúť vykonať nové dôkazy. Skutočnosti, na ktoré poukazuje žalobca, sú úplne irelevantné, a to napríklad na vyjadrenie žalovaného zo dňa 12. 12. 2011 v zápisnici, alebo ako dehonestuje prácu žalovaného. Žalovaný si za svoju prácu stojí, Má za to, že znalecký posudok bol vykonaný zákonne a správne. Ak žalobca má iný názor, mohol si už v rámci súdneho konania vypracovať kontrolný znalecký posudok, eventuálne mohol vykonať iné procesné úkony, k čomu však nikdy nedošlo. O tom, že znalecký posudok bol vykonaný riadne a náležitým spôsobom svedčí aj rozhodnutie Okresného súdu Žilina v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline. Znalecký posudok nie je jediným dôkazom, na základe ktorého má súd povinnosť rozhodovať a v prípade, ak súd by mal nejaké nejasnosti, nezrovnalosti, alebo by mu nebolo niečo zrejmé, neakceptoval by znalecký posudok. Ak žalobca vo svojom vyjadrení poukazuje na vady znaleckého posudku a na skutočnosti, na ktoré upozorňuje ešte v roku 2012, bolo úlohou Okresného súdu Žilina v konaní, sp. zn. 7C/157/2003 a Krajského súdu Žilina v konaní, sp. zn. 5Co/152/2012 sa s týmito skutočnosťami vysporiadať. Nie je úlohou tohto súdu, aby zasahoval do veci už rozhodnutej, pretože táto vec trpí prekážkou res iudicata. V tomto konaní nie je účelné a ani nie je predmetom posudzovať vady znaleckého posudku. Takúto argumentáciu mohol žalobca uplatňovať v konaniach vedených na Okresnom súde Žilina a pred Krajským súdom Žilina, avšak nie, v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca. Žalovaný rozporuje aj samotnú existenciu škody, uvádza, že vecná súvislosť príčiny a následku v prejednávanej veci neexistuje.

7. Intervenient podaním zo dňa 14. 4. 2021 sa stotožnil s vyjadrením žalovaného. Uviedol, že žalobca sa vo svojom vyjadrení v značnej miere venuje problematike určenia spôsobu ohodnotenia vzájomne poskytnutých plnení pri ich vysporiadaní v dôsledku odstúpenia od zmluvy, čo predstavuje právnu otázku, ktorá v súvislosti s právami a povinnosťami žalobcu bola riešená a aj právoplatne vyriešená v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 a následne v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 5Co 152/2012, pričom odvolací súd v plnej miere potvrdil závery prijaté súdom prvej inštancie. Akákoľvek argumentácia žalobcu v tomto spore nemôže mať relevanciu pre toto konanie už len pre prekážku res iudicata, ktorá by mala byť zo strany žalobcu rešpektovaná. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 25Cdo 883/2006, v danom konaní ide o podstatný rozdiel proti uvedenému žalobcom poukazovanému rozhodnutiu. Žalobca od prvotného oboznámenia sa s predmetným znaleckým posudkom číslo 2/2011 zjavne nesúhlasil s jeho závermi, mohol a mal navrhovať súdu vykonať také dôkazy, za pomoci ktorých by preukázal svoj názor o jeho nesprávosti. Žalovanému nie je možné klásť za vinu a robiť ho zodpovedným za neunesenie svojho dôkazného bremena. Žalobca mohol navrhnúť kontrolné znalecké dokazovanie a na tomto návrhu zotrvať, resp. už v tej dobe mohol osloviť Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline alebo iného znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku, predmetom ktorého by bolo preskúmanie správnosti záverov znaleckého posudku číslo 2/2011, resp. požiadavka na spracovanie nového výpočtu a takto získaný posudok predložiť súdu. Žalobca sa miesto toho uspokojil s odborným vyjadrením, o ktorom musel z procesného hľadiska minimálne predpokladať, že z pohľadu jeho dôkaznej sily nemôže zvrátiť závery súdom nariadeného znaleckého dokazovania. Pokiaľ ide o

znalecké posudky doložené žalobcom číslo 51/2016 zo dňa 25. 2. 2016 a číslo 199/2018 zo dňa 7. 9. 2018 oba vypracované Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, je potrebné zdôrazniť, že len zo samotnej skutočnosti, že iný znalec dospeje k záveru v odlišnej hodnote, nie je možné vyvodiť záver o nesprávnom znaleckom úkonu, nakoľko v medziach dovolenej (a aj predpokladanej) miery úvahy znalcov, môže prirodzene dochádzať k rozdielnym číselným výsledkom. Ak by sa aj pripustilo, čo intervent kategoricky odmieta, že sa žalovaný dopustil porušenia, ktoré mu predmetný posudok číslo 199/2018 vytýka, nie je možné automaticky vyvodiť, že žalovaný by pri svojej znaleckej činnosti s prihliadnutím na tieto výtky dospel k rovnakej sume, aká je uvedená v závere posudku číslo 51/2016. Nie je tak preukázané, či a v akom rozsahu by súd v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 7C/154/2013 rozhodol inak. Z uvedeného dôvodu nie je možné znalecké posudky číslo 51/2016 a 199/2018 považovať za preukazné v súvislosti s výškou uplatneného nároku. Intervent poukázal na ponuku na urovnanie veci mimosúdnu dohodou v konaní 7C/154/2003. Prijatím takejto ponuky by žalobca nepochybne zabránil zníženiu hodnoty svojho majetku v rozsahu predstavujúcej výšku uplatneného úroku z omeškania a náhrady trov konania protistrany. Takúto majetkovú ujmu je tak možné priamo spájať jedine s rozhodnutím samotného žalobcu riešenie veci dohodou odmietnuť. Intervent sa naďalej pridržiaval aj vznesenej námietky premlčania. Znalecký posudok číslo 2/2011 bol ako udalosť, z ktorej žalobcovi mala vzniknúť škoda, vypracovaný dňa 11. 3. 2011, t. j. viac ako 3 roky pred doručením žaloby súdu v tomto konaní. Uvedeným tak podľa názoru intervenenta boli naplnené podmienky podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako v čase vykonania úhrady v dôsledku právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003, t. j. dňa 6. 8. 2012, žalobca nepochybne mal vedomosť o všetkých okolnostiach, z ktorých si vedel vyvodiť záver, že mu mala vzniknúť škoda a kto má za túto škodu zodpovedať (žalobca už počas konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 považoval znalecký posudok číslo 2/2011 za nesprávny a zároveň vedel, že tento vypracoval žalovaný), čím boli naplnené aj podmienky pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 6. 8. 2014. Keďže žaloba bola doručená súdu až dňa 4. 8. 2015, došlo k premlčaniu uplatneného práva aj v jeho subjektívnej lehote. Uplatnené právo vzhľadom k vznesenej námietke premlčania nie je preto možné priznať ani z tohto dôvodu. Intervent má za to, že v konaní nebolo preukázané splnenie ani jednej z obligatórnych podmienok vzniku žalobcom tvrdenej zodpovednosti žalovaného za zníženie hodnoty jeho majetku a ak by aj k ich splneniu došlo, bolo by potrebné takéto právo považovať za premlčané. Ak by sa však súd s uvedeným posúdením nestotožnil, je intervent toho názoru, že skutkové okolnosti v predmetnej veci v plnej miere odôvodňujú aplikáciu § 441 Občianskeho zákonníka.

8. Intervent ospravedlnil neprítomnosť účasti na vytyčenom pojednávaní, pojednávanie odročil nežiadal, súd preto vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

9. Vykonaným dokazovaním, a to najmä oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli 9C/338/2015, pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 7 C 154/2003, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

10. Okresný súd Žilina rozsudkom, č. k. 7C/154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 zaviazal žalovaného (v danom konaní v procesnom postavení žalobcu) zaplatiť tam vystupujúcemu žalobcovi istinu vo výške 12.056,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 15. 12. 2004 do zaplatenia. Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplynulo, že súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác. Ustanovený znalec A. Z. Š. (v danom konaní v procesnom postavení žalovaného) podal vo veci znalecký posudok číslo 2/2011 zo dňa 11. 3. 2011. Ustanovený znalec zodpovedal na otázky stanovené súdom. Ocenil práce a dodávky materiálu za každú jednotlivú etapu a vyčíslil ich hodnotu. Ustanovený znalec sa dôsledne zaoberal úlohami a otázkami, ktoré mu stanovil súd. Vo svojej výpovedi racionálne objasnil sporné skutočnosti, tieto odborne podložil, potvrdil, že ním vypočítaná hodnota by žalovaný (v danom konaní žalobca) v danom čase a mieste musel vynaložiť, aby získal rovnaké plnenie. Obaja účastníci potvrdili, že za účelom spracovania znaleckého posudku boli zo strany znalca vykonané viaceré ohliadky. Zisťovanie skutkového stavu bolo podrobné a pokiaľ ide o skutočne zdokumentované technické zhodnotenie vykonaných prác, toto bolo zo strany účastníkov potvrdené. Súd nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku. Zo znaleckého posudku je zrejmé, z ktorých listín znalec vychádzal a na základe akých úvah dospel k svojmu záveru. Žalovaný (v danom konaní v procesnom postavení žalobcu) predložené odborné vyjadrenie A. H. F. súd posúdil ako listinný dôkaz, ktorý hodnotí znalecký posudok aj po právnej stránke, z ktorej pri svojich záveroch aj vychádza, čo však nemôže byť predmetom odborného

vyjadrenia znalca, nakoľko právne posúdenie a z toho vyplývajúci nárok je na posúdení výlučne súdom. Vo svojej podstate však toto odborné vyjadrenie zahŕňa námietky žalovaného, ktoré už žalovaný podal k znaleckému posudku a ku ktorým sa znalec vyjadril. Súd preto návrh na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania zamietol, nakoľko znalecký posudok považoval za správny.

11. Krajský súd v Žiline rozsudkom, č. k. 5Co 152/2012-663 zo dňa 30. 7. 2012 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 7C/154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 z dôvodu jeho vecnej správnosti. Odvolací súd poznamenal, že nezistil dôvody pre nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, ktoré by bolo nadbytočné, pretože nezistil žiadne dôvody pre jeho nariadenie.

12. Rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 7C/154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, č. k. 5Co 152/2012-663 zo dňa 30. 7. 2012 nadobudol právoplatnosť dňa 6. 8. 2012.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, č. k. 6Cdo 163/2013-813 zo dňa 25. 7. 2013 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5Co 152/2012 zo dňa 30. 7. 2012 odmietol. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplynulo, že ďalšie dovolacie námietky týkajúce sa hodnotenia jednotlivých dôkazov (znalecký posudok A.. Š. a odborné posúdenie A.. F.) dovolací súd nebol oprávnený posudzovať, pretože sám dokazovanie nevykonáva a nie je tak oprávnený prehodnocovať hodnotenie dôkazov súdmi v základnom konaní.

14. Žalobca predložil spolu s podanou žalobou i odborné vyjadrenie A.. H. F. číslo 4/2015. Predložil odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 22. 5. 2012 označenú ako Sťažnosť na postup znalca v súdnom konaní. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v uvedenej odpovedi uviedlo, že vykonáva dohľad nad znalcami a v rámci tohto dohľadu vybavuje podnety fyzických a právnických osôb na ich činnosť. Výnimkou z tejto zásady sú zákonom predvídané prípady a takýmto prípadom je aj ten, keď je na preskúmanie postupu znalca príslušný iný orgán. Preskúmanie postupu znalca iným orgánom ako Ministerstvom spravodlivosti je predvídané v prípadoch, ak takýto iný orgán vedie nejaké konanie, v ktorom znalcom vypracovaný znalecký úkon tvorí dôkazný prostriedok. Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky neprináleží nahrádzať činnosť konajúceho súdu okrem iného aj z dôvodu existencie zásady voľného hodnotenia dôkazov. Je prioritne vecou konajúceho orgánu, aby sa s námietkami vypořiadal v procese dokazovania, resp. hodnotenia dôkazov a vyvodil z nich následky vo vzťahu k vedeniu dokazovania v konkrétnom súdnom konaní. Žalobca predložil aj odborné stanovisko Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline číslo 199/2018, vyjadrenie vo veci 7C/154/2003 vedenej pred Okresným súdom Žilina k znaleckému posudku žalovaného číslo 2/2011, ktorým vyjadril svoj nesúhlas so znaleckým posudkom, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 12. 12. 2011 vo veci Okresného súdu Žilina 7C/154/2003 obsahujúcu výpoveď žalovaného, znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline číslo 51/2016.

15. Medzi základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka patrí: porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil. Splnenie uvedených predpokladov je kumulatívne. Ak čo i len jeden z týchto predpokladov preukázaný nie je, zodpovednosť za škodu nevzniká. Dôkazné bremeno preukázať splnenie uvedených predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu zaťažuje v celom rozsahu poškodeného. Ak poškodený preukáže existenciu protiprávneho úkonu, škodu a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie sa predpokladá. Ten, kto preukáže, že škodu nezavinil, sa v zmysle § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti za škodu zbaví.

16. Žalobca ním voči žalovanému uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 19.429,27 € skutkovo odôvodňoval ako nárok na náhradu škody. Zaťažovalo ho preto dôkazné bremeno preukázať všetky vyššie uvedené predpoklady, za splnenia ktorých zodpovednosť za škodu vzniká, navyše keď existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu bola medzi stranami sporu sporná. Žalobca porušenie právnej povinnosti žalovaným videl v jeho postupe, konaní, výsledkom ktorého bol znalecký posudok číslo 2/2011. Uvádza, že žalovaný pri vypracovaní tohto znaleckého posudku porušil svoje povinnosti postupovať v súlade so zákonmi a inými záväznými právnymi predpismi upravujúcimi postup znalcov. Tvrdil, že žalovaný nedodrжал pri vypracovaní posudku dôsledne všetky zákonné predpisy a

metodické pokyny zaväzujúce znalcov pri výkone ich znaleckej činnosti, použil nesprávne metodické pokyny. Znalecký posudok číslo 2/2011 je podľa tvrdení žalobcu preto nesprávny, vadný, trpiaci viacerými nedostatkami. Na preukázanie týchto svojich tvrdení o porušení právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku číslo 2/2011 žalobca v konaní predložil znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, číslo 51/2016 a odborné stanovisko Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, číslo 199/2018. Žalovaný uvedené tvrdenia žalobcu o porušení svojich právnych povinností pri vypracovaní znaleckého posudku číslo 2/2011 rozporoval. Na svoju obranu uvádzal, že pri vypracovaní znaleckého posudku postupoval dôsledne so zákonom, znalecký posudok vykonal riadne a v súlade so všeobecnými záväznými predpismi a znaleckými vyhláškami. Za svojou prácou si stojí. Znalecký posudok bol vykonaný zákonne a správne. O tom, že znalecký posudok bol vykonaný riadne a náležitým spôsobom svedčí rozhodnutie Okresného súdu Žilina v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina. Ak by súd bol mal o znaleckom posudku nejaké pochybnosti, znalecký posudok by nebol akceptoval.

17. Bolo nesporným, že znalecký posudok číslo 2/2011 žalovaný vyhotovil v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 7 C 154/2003 po tom, čo súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác a za znalca ustanovil žalovaného. Uvedená skutočnosť, že žalovaný predmetný znalecký posudok číslo 2/2011 vyhotovil v súdnom konaní ako súdom ustanovený znalec, je podľa názoru súdu pre dané súdne konanie o náhradu škody a zodpovedanie, či sa žalovaný ako znalec pri vyhotovovaní tohto znaleckého posudku dopustil porušenia právnych predpisov, zásadného významu. Z obsahu spisového materiálu 7 C 154/2003 a rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 7 C 154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 5 Co 152/2012-663 zo dňa 30. 7. 2012 bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že žalobca (v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 7 C 154/2003 v procesnom postavení žalovaného) znalecký posudok číslo 2/2011 namietal a Okresný súd Žilina sa v rozsudku, č. k. 7 C 154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 s týmito námietkami žalobcu voči znaleckému posudku číslo 2/2011 vysporiadal. Preto, ak Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C 154/2003 tento znalecký posudok v rámci voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil a vyhodnotil ho samostatne i vo vzájomných súvislostiach s ostatnými tam vykonanými dôkazmi, a to i z pohľadu námietok vznesených voči tomuto posudku žalobcom, bráni táto skutočnosť opätovnému vyhodnocovaniu tohto znaleckého posudku v danom súdnom konaní. Opätovné prehodnocovanie tohto znaleckého posudku v danom súdnom konaní by podľa názoru súdu predstavovalo neprípustný zásah do už právoplatne skončeného konania vedeného pred Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 7 C 154/2003 a tam prijatých záverov súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu tak vo vzťahu k znaleckému posudku číslo 2/2011 v nadväznosti na žalobcom vznesené námietky voči posudku, ako i celému konaniu. Opätovne preskúmvanie a prehodnocovanie znaleckého posudku číslo 2/2011 v danom súdnom konaní by podľa názoru súdu predstavovalo nedovolený zásah mimo akýchkoľvek riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov do už právoplatne skončeného konania 7 C 154/2003 a tam prijatých záverov. V tomto smere súd poukazuje i na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v odpovedi zo dňa 22. 5. 2012 označenej ako Sťažnosť na postup znalca v súdnom konaní, podľa ktorého je prioritne vecou konajúceho orgánu, aby sa s námietkami vysporiadal v procese dokazovania, resp. hodnotenia dôkazov a vyvodil z nich následky vo vzťahu k vedeniu dokazovania v konkrétnom súdnom konaní. Súd tiež poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 6 Cdo 163/2013-813 zo dňa 25. 7. 2013, ktorým uznesením bolo dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 5 Co 152/2012 zo dňa 30. 7. 2012 odmietnuté a v ktorom uznesení Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil záver, že dovolacie námietky týkajúce sa hodnotenia jednotlivých dôkazov (znalecký posudok A.. Š. a odborné posúdenie A.. F.) dovolací súd nie je oprávnený posudzovať, pretože sám dokazovanie nevykonáva a nie je tak oprávnený prehodnocovať hodnotenie dôkazov súdmi v základnom konaní. V nadväznosti na uvedené preto hodnotiť znalecký posudok číslo 2/2011 prináležalo Okresnému súdu Žilina v konaní 7 C 154/2003, ktorý vykonanie tohto dôkazu nariadil a tento dôkaz i vykonal, a to vyhodnotiť tento posudok jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach s ostatnými tam vykonanými dôkazmi. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25 Cdo 883/2006 zo dňa 30. 7. 2008, súd bol toho názoru, že uvedené rozhodnutie sa zaoberalo skutkovou situáciou odlišnou od situácie existujúcej v danom súdnom konaní. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia, sp. zn. 25 Cdo 883/2006 zo dňa 30. 7. 2008 vyplynulo, že v uvedenej právnej veci neboli voči znaleckému posudku vznesené výhrady, pretože pochybenie znalca vyšlo najavo až po právoplatnom rozhodnutí sporu. V danom súdnom konaní, ako už bolo uvedené vyššie, je nesporným, že žalobca so znaleckým posudkom číslo 2/2011 nesúhlasil a vznášal v konaní pred Okresným súdom Žilina, sp. zn.

7 C 154/2003 voči tomuto znaleckému posudku námietky, s ktorými sa súd v konaní 7 C 154/2003 v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal. Z tohto pohľadu, keďže hodnotiť znalecký posudok číslo 2/2011 a postup znalca pri jeho vypracovaní prináležalo iba súdom v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C 154/2003, je potom žalobcom predložený znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline číslo 51/2016 a odborné stanovisko Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity číslo 199/2018 bez akejkoľvek relevancie. Zároveň z týchto dôvodov súd zamietol i návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu a svedka A.. G., nakoľko z pohľadu existujúceho skutkového stavu, vykonaného hodnotenia znaleckého posudku číslo 2/2011 Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 7 C 154/2003 a nemožnosťou opätovného preskúmania tohto posudku v danom súdnom konaní, vykonanie týchto dôkazov považoval za nadbytočné. Zároveň je nutné prisvedčiť žalovanému i intervenientovi, že žalobcovi v konaní pred Okresným súdom Žilina vedenom pod spisovou značkou 7 C 154/2003 nič nebránilo ku vzneseným námietkam predložiť nielen odborné vyjadrenie, ale i znalecký posudok, tento podľa v tom čase platného ustanovenia § 127 O. s. p. by však mal naďalej charakter listinného dôkazu, nie znaleckého posudku. V tomto smere súd poukazuje i na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 16/2012 zo dňa 12. 11. 2012. Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase konania 7 C 154/2003 inštitút súkromného znaleckého posudku nepoznal. Nič to však nemení na závere, že právo hodnotiť znalecký posudok číslo 2/2011 prináležalo Okresnému súdu Žilina v konaní 7 C 154/2003 a jeho opätovné skúmanie a hodnotenie v danom konaní o náhradu škody by predstavovalo zásah mimo riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov do už právoplatných záverov súdov prijatých v uvedenom konaní 7 C 154/2003. Zo všetkých uvedených dôvodov súd preto už existenciu prvého z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku číslo 2/2011 preukázanú nemal.

18. Keďže na vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých predpokladov a už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon) v konaní preukázaný nebol, nevznikla zodpovednosť žalovaného za žalobcom tvrdenú škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd sa preto už ani ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti nezaoberal a nárok žalobcu z tohto dôvodu bol nútený vyhodnotiť ako nedôvodný.

19. Zároveň i za predpokladu, ak by bolo preukázané splnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bol by súd nútený nárok žalobcu vzhľadom k žalovanému i intervenientovi dôvodne vznesenej námietke premlčania ako oneskorene podaný zamietnuť. Ako vyplýva z § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje subjektívnu premlčaciu dobu pre uplatnenie nároku na náhradu škody, sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za túto škodu zodpovedá. Rozhodujúcim pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je tak vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, t. j. vedomosť poškodeného o osobe škodcu a súčasne vedomosť poškodeného o škode a jej rozsahu. Márnym uplynutím už tejto subjektívnej premlčacej doby a vznesením námietky premlčania takýto nárok nie je možné v súdnom konaní priznať. V súdnom prípade žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje od ním tvrdeného porušenia právnych predpisov žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku číslo 2/2011. Je nesporným, že vedomosťou o tom, že znalecký posudok číslo 2/2011 vypracoval žalovaný, bola žalobcovi známa už v čase podania tohto znaleckého posudku v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 7 C 154/2003. Vedomosť o tvrdenej škode, ktorej náhradu si žalobca v danom konaní uplatňuje, žalobca získal najneskôr dňom, kedy mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 5 Co 152/2012-639 zo dňa 30. 7. 2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 7 C 154/2003-639 zo dňa 16. 1. 2012 a ktorými rozhodnutiami bol zaviazaný zaplatiť v tom konaní vystupujúcemu žalobcovi sumu vo výške 12.056,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 15. 12. 2004 do zaplatenia, t. j. žalobca získal vedomosť o výške ním tvrdenej škody dňom 6. 8. 2012, ku ktorému dňu žalobca podľa skutkových tvrdení obsiahnutých v podanej žalobe i citovanými rozhodnutiami priznaný nárok na úrok z omeškania vyčíslil. Dňa 6. 8. 2012 tak žalobca disponoval vedomosťou tak o ním tvrdenom škodcovi, ako i ním tvrdenej škode a jej rozsahu. Uvedeným dňom v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka začala plynúť subjektívna premlčacia doba a uplynula dňa 6. 8. 2014. Nárok na náhradu škody žalobca v konaní pred súdom uplatnil podľa prezenčnej pečiatky Okresného súdu Žilina dňom 4. 8. 2015. Nárok na náhradu škody tak bol uplatnený po uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Námietka premlčania vznesená v konaní žalovaným i intervenientom bola preto uplatnená dôvodne a nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom by z tohto dôvodu ani za preukázania splnenia podmienok podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka nebolo možné pre jeho oneskorené uplatnenie priznať.

20. Zo všetkých uvedených dôvodov bol súd preto nútený žalobu žalobcu zamietnuť.

21. Žalovaný a intervenient boli v konaní úspešní, keďže súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Prináleží im preto v súlade s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Súd preto v súlade s citovaným § 255 ods. 1 CSP žalovanému a intervenientovi priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady bude rozhodnuté v súlade s § 262 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.